Zicht op IJssel

NUMMER 6 | JANUARI 2021

Afstand houden en tóch betrokken blijven

Het is bijzonder hoe snel dingen wennen. Als ik nu een programma zie waarin mensen elkaar de hand geven, denk ik: nee! Niet doen! Gevaarlijk!
Het veelbesproken nieuwe normaal is inderdaad al gewoon, normaal. Het niet willen schudden van handen was een tijdje terug een beladen item - nu is dat geen onderwerp van gesprek meer. De context bepaalt.
We leren af en bij. Inmiddels weten we dat we onze betrokkenheid met onze bewoners en diens naasten kunnen laten zien mét mondkapje en zónder een troostende arm. Het is niet prettig, het gaat tegen ons gevoel in, maar het is niet onmogelijk. De klank van een stem, een glimlach, de taal van de ogen of een mooi gebaar zeggen óók heel veel.

Het werkt anders, maar het werk is hetzelfde: ‘er zijn’ terwijl je afstand houdt en als vanouds betrokken bent. Zorgen voor de dingen die ertoe doen, oog hebben voor de details, letten op wat voor de bewoner belangrijk is en daarop acteren: dat was, dat is en dat blijft. De laatste periode van iemands leven zo goed mogelijk maken, dat doen we in onze hospices - onder alle omstandigheden.

Els Imthorn, manager IJsselHospices

VAN DE VOORZITTER

Door George Henkens
voorzitter bestuur IJsselHospices

Een nieuw jaar is begonnen

Een nieuw jaar is begonnen: een jaar waarin het licht weer gloort nu er hoopvolle berichten zijn over de vaccinatie. Dit is een enorme operatie, dus we zullen nog wel wat geduld moeten hebben voordat we onze vertrouwde manier van omgang hebben met elkaar weer kunnen oppakken. Want laten we eerlijk zijn: één van de dagelijks terugkerende ergernisjes aan het virus onder ons, was wat mij betreft wel het wegstoppen van bepaalde vormen van hartelijkheid. Het niet kunnen geven van een hand of het dicht bij iemand kunnen staan. Of erger, mensen die je eraan herinneren dat je te dicht bij ze staat en terugdeinzen.
Ik ben geen zorgvrijwilliger, maar ik kan me indenken dat dit afstandelijke gedrag in een hospice verschrikkelijk moet zijn, tegengesteld aan wat je eigenlijk wil doen. Ondertussen zijn we er weer zo aan gewend, dat ik verast opkijk als ik oude beelden zie van mensen die elkaar met een kus begroeten - heel bijzonder.

Wijze penningmeester

Voor onze hospices was 2020 ook geen eenvoudig jaar, niet voor de vrijwilligers, maar ook niet voor het bestuur. Nu we veel minder mensen in onze hospices hebben verzorgd, zijn de subsidieaanspraken voor de komende jaren ook verminderd. Wij hopen dat het ministerie van VWS de toekenning per bewoner wat hoger stelt, zodat we er financieel niet te veel op achteruit gaan. We hebben altijd een beleid gevoerd waarbij we een reserve aanhielden voor slechte tijden, de zogenaamde 'continuïteitsreserve' en ik dacht altijd: dat is vast wijs, maar wat zijn onze risico's nou? Nu weet ik het! We zijn geprezen met zo'n wijze penningmeester als Cor van Marle!

IJsselPolder

Ondertussen is 2020 gebruikt om grote vorderingen te maken met ons nieuwe hospice: Hospice IJsselPolder! Qua statuten en ANBI-goedkeuringen zijn we helemaal op orde en we beschikken over een prima pand, waarin inmiddels flink wat werk is verzet om er een hospice van te maken. Als ik dit schrijf, is de begane grond helemaal leeggehaald, zijn vuilwaterleidingen in de kruipruimte aangebracht, hangt de luchtbehandeling aan de bovenliggende vloer en worden de wanden gemaakt. Bij het verschijnen van deze editie van *Zicht op IJssel* zullen we waarschijnlijk aan het tegelen zijn en worden de plafonds gemaakt. Ondanks het feit dat de vergunningprocedures wat meer tijd hebben gevergd dan was verwacht, is het fantastisch te zien dat IJsselPolder écht gestalte krijgt.
Dat geldt uiteraard niet alleen voor de bouwactiviteiten. Als er geen mensen zijn om bewoners op te vangen, is een gebouw een holle doos. Dus de hele organisatie om er een bijna-thuis-huis van te maken, is volop in gang onder de bezielende leiding van Wendy, Anita en Els.
We zijn met IJsselPolder gestart voordat de pandemie uitbrak. Tijdens de pandemie zagen we de belangstelling voor een verblijf in onze hospices wat teruglopen. Het bestuur heeft desondanks besloten om door te gaan met IJsselPolder en daarmee met uitbreiding van de capaciteit van acht naar twaalf bedden. We leven in een samenleving waarin we allemaal ouder worden en dus ook steeds meer (vaak alleenstaande) ouderen krijgen, voor wie de zorg in de laatste levensfase door mantelzorgers steeds moeilijker wordt. IJsselHospices staat dan voor hen klaar met drie bijna-thuis-huizen in de buurt!

Laten we het volhouden

Laten we ondertussen niet uit het oog verliezen dat IJsselThuis en IJsselOever zich proberen te schikken in de lockdowns die we ondergaan. Het is zeker een hele last om onder deze omstandigheden en met nog steeds serieus besmettingsgevaar bewoners liefdevol te verzorgen en de bezoekers het gevoel te geven dat ze bij ons welkom zijn.
Laten we het volhouden voor hen!

HET LEVENSBOEK

Door Birgitta van Vlaanderen
coördinator IJsselOever

Als onderdeel van de aanvullende zorg die we in Hospice IJsselOever bieden, is een aantal keer voor bewoners een levensboek gemaakt.

Een levensboek vertelt de persoonlijke levensgeschiedenis van iemand. Door te vertellen over het eigen leven, geeft de verteller het verleden een betere plek, versterken het zelfbeeld en de identiteit en verstevigt de relatie met familie en sociaal netwerk.

Het levensboek: aanleiding voor gesprek

Voor vrijwilligers en professionals is het levensboek vaak een mooie aanleiding voor een goed gesprek. En het kennen van het levensverhaal van de bewoner, zorgt voor meer begrip, een betere omgang en afstemming van de zorg.

Een persoonlijk verhaal

Het levensboek is niet voor iedere bewoner een geschikt middel. De eerste vraag is dan ook altijd: helpt en past het bij deze bewoner? Is het antwoord hierop positief, dan heeft het hospice een aantal vrijwilligers beschikbaar om het levensboek samen met de bewoner te maken. Zij hebben hiervoor enkele gesprekken met de bewoner, vragen soms naasten om extra materiaal, zoals foto's of andere dingen die het levensverhaal van de bewoner aanvullen. Daarna maken zij dit tot een persoonlijk geheel in de vorm van een boek of in een andere vorm die bij de bewoner past.

Een troostboek

Het levensboek is eigendom van de bewoner en blijkt na het overlijden vaak zeer troostend voor familie en nabestaanden te zijn.

Bewoner mevrouw Jonker schreef onlangs samen met vrijwilliger Yolanda van de Merwe haar levensboek. Ze nam háár verhaal dankbaar van Yolanda in ontvangst.

HERDENKINGSBIJEENKOMST IN CORONATIJD

Door Liesbeth Disco,
coördinator IJsselThuis

Herdenken in IJsselThuis

In IJsselThuis houden we ieder jaar in de tweede helft van februari een herdenkingsbijeenkomst, waarin we de bewoners herdenken die bij ons zijn overleden in het afgelopen jaar.
In september starten we (de commissie herdenkingsbijeenkomst) met een werkgroep met de voorbereidingen voor deze bijeenkomst.

En dan is het ineens september 2020…

Dan starten de voorbereidingen voor een herdenkingsbijeenkomst in coronatijd…
Helaas hebben we in ons land nog steeds met corona te maken en dus ook met de maatregelen. We zijn hoopvol en gaan er vol goede moed toch stiekem vanuit dat onze bijeenkomst 'gewoon' door zal kunnen gaan: dus laten we onze gedachten vast de vrije loop over hoe deze bijeenkomst dit keer vorm te zullen geven.
Maar we moeten onze plannen aanpassen en onze gedachten bijstellen. Helaas dit jaar geen herdenkingsbijeenkomst zoals we gewend zijn. Geen bijeenkomst met persoonlijke ontmoetingen van nabestaanden: geen namen die genoemd worden, geen gedichten die door onze vrijwilligers voorgedragen worden en geen muziek om dit alles mooi te begeleiden. Maar bovenal: ook geen kaarsje branden voor iedere overleden bewoner.
Jammer, want ook dit afgelopen jaar ging het om onze overleden bewoners die in een bijzonder jaar met aangepaste regels, bij ons in huis naar het einde begeleid zijn. We wilden dan ook juist nu de bewoners van het afgelopen jaar niet te kort doen.

Candlebag

We zijn daarom op zoek gegaan naar een alternatief voor de 'gewone' herdenkings-bijeenkomst. Want: we zullen elkaar dit jaar niet persoonlijk kunnen ontmoeten. Dus ook geen muziek en geen namen noemen en zelfs geen kaarsjes branden. Hoewel… dat laatste gaf ons tóch stof tot nadenken en zelfs inspiratie.
Inmiddels zijn we eruit. Dit jaar krijgen nabestaanden van al onze overleden bewoners van het afgelopen jaar, rond Valentijnsdag een mooie *candlebag* opgestuurd. Deze wordt voorzien van de naam van hun overleden dierbare met het mooie gedicht van Marinus van den Berg: *We herinneren ons de namen*. Zo kunnen zij zelf een kaarsje branden ter nagedachtenis aan diegenen die niet meer onder ons zijn en terugdenken aan de tijd in Hospice IJsselThuis. En zo kunnen wij tijdens de voorbereidingen ook nog even terugdenken aan hen die het afgelopen jaar bij ons zijn geweest.

candlebag
ontworpen en gemaakt door vrijwilliger Tonny Bol

Wij herinneren ons de namen

Wij herinneren ons de namen
van hen
die hier in onze tijd
niet meer te zien
en niet meer te spreken zijn,
de mensen
die nog wonen in ons hart
en daar met ons spreken
in onze dromen
en in onze de stille uren.

Wij herinneren ons de namen
van hen
aan wie niet meer gedacht wordt,
van hen
die niet meer genoemd worden,
van hen
die uit de tijd lijken te zijn.

Wij herinneren ons de namen
die alleen nog in de stilte
worden genoemd.

Wij herinneren ons de namen
van hen
die een licht waren
op onze levensweg,
die licht en liefde hebben gebracht.

Wij ontsteken dit licht
voor hen
die nu in een andere tijd zijn,
in die eeuwige tijd
vol licht en liefde.

Marinus van den Berg

DE KAMERS VAN IJSSELPOLDER

De namen van de kamers: een wedstrijd

In Hospice IJsselPolder komen vier bewonerskamers. Hier en daar is er al eens over gesproken, maar we willen graag input voor de namen van de kamers. In welk thema zouden de namen goed passen in IJsselPolder? En welke vier namen zouden we dan kunnen gebruiken?

Stuur je ideeën in naar wendy@marlo.nl vóór 25 februari 2021. Els, Wendy en Anita zullen de beste inzending belonen met de uitvoering van de gekozen namen, eeuwige roem en een kleine attentie.

RIJKE ERVARINGEN

Ze was zó in zichzelf gekeerd en ook niet goed beseffend waar ze was en wat haar situatie was. Wat wilden we graag iets voor haar betekenen, dichter bij haar komen, haar een warm thuis-gevoel geven.

We gaven haar de nodige zorg, uiteraard! Daarnaast boden we aanvullende zorg: handmassage. En wat we gehoopt hadden, gebeurde! Tijdens de ritmische, steeds herhalende bewegingen van de handmassage, werd zij toegankelijker en konden we bij elkaar komen. We ontdekten haar grote liefde voor muziek en we hoorden dat zij tot twee jaar geleden nog gezongen had in een operakoor. Nee, een favoriete opera had ze niet: ‘Alles is mooi.’ Ze wilde dan ook graag klassieke muziek luisteren. Vanaf dat moment klonk deze muziek in haar kamer. De muziek bracht haar rust. En met gesloten ogen genoot zij zichtbaar van de intimiteit en nabijheid tijdens de handmassages.
Weer bleek wat we in het hospice zo vaak ervaren: de ogenschijnlijk kleinste momenten zijn soms zomaar ineens heel rijke ervaringen!

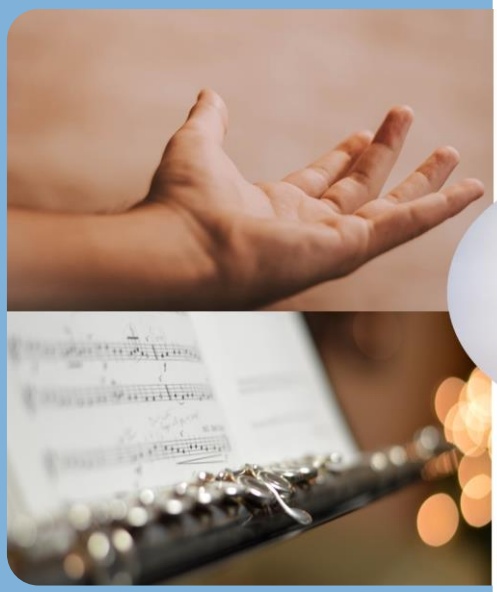

VAN DE VRIENDEN VAN IJSSELPOLDER

Door Rudy Schoonveld
voorzitter Vrienden van IJsselPolder

Het is begonnen!

De verbouwing van Hospice IJsselPolder is begonnen! Al heeft het wel langer geduurd dan gepland.

Een spannende tijd

We zijn ruim een jaar op zoek geweest naar een geschikte locatie. Na het tekenen van de huurovereenkomst in maart 2020, maakte de architect tekeningen voor de verbouwing en vroeg het bestuur onder meer een bouwvergunning aan. Daarbij spelen dan veel dingen: welstand (mag er een extra buitendeur in het gebouw?); gebruik van de (gemeentelijke) tuin; passen alle ruimten in het pand en kunnen bedden de draai maken?; en de acceptatie door de buren. Vooral bezwaren van het tegenoverliggende accountantskantoor en van de bovenburen leverden procedures op bij de gemeente en bij de rechtbank. Dat betekende veel tijdverlies en natuurlijk spanning of het allemaal goed af zou lopen. En dat allemaal in coronatijd!

Mooie reacties

Mooi waren de reacties van bewoners, van columniste Carrie en zelfs van een landelijke deskundige toen er een bericht in het AD verscheen over de bezwaren van de buren. Er was vooral veel onbegrip voor de bezwaren. Bewoners uit Ommoord legden de nadruk op het belang van een hospice, juist in deze wijk waar veel ouderen wonen. Sterven hoort bij het leven, dat is niet iets wat je weg moet stoppen.

Het geld

De financiering vroeg ook veel aandacht. Er moet fors worden verbouwd en de exploitatiekosten in de eerste twee jaar (als de subsidie van het ministerie van VWS nog op gang moet komen) moeten op de één of andere manier worden betaald. Daarvoor hebben we inmiddels van allerlei fondsen veel toezeggingen gekregen. Het bestuur had er voldoende vertrouwen in om door te gaan. Een lening van de Vrienden van Hospice IJsselThuis zorgde dat het dekkingsplan kon worden afgerond. Veel dank en waardering aan het bestuur van IJsselHospices, aan Els Imthorn als manager en aan de coördinatoren voor het vele werk dat zij hebben gedaan om de komst van Hospice IJsselPolder mogelijk te maken.

Goed en ook aangrijpend

Als bestuurder van de vriendenstichting sta ik wel erg ver af van het gebeuren in het hospice. Zeker als je geen achtergrond in de zorg hebt. Ik heb besloten om zelf vrijwilliger te worden in ons hospice. Na een introductiecursus (via Zoom) met zeven andere aspirant-vrijwilligers, loop ik nu diensten in IJsselThuis in Nieuwerkerk. Twee keer in de week vier uur. Het is mooi om het enthousiasme en de inzet van de vrijwilligers te zien. Goed hoe we bewoners kunnen verzorgen, mantelzorgers ontlasten en de laatste dagen of weken voor bewoners zo aangenaam mogelijk kunnen maken. Aangrijpend ook om mee te maken hoe mensen naar hun laatste huis komen om te sterven.

> ***Je hoeft niets te zeggen.***
> ***Vraag om te vertellen en luister dan.***
> ***En erken het verdriet.***
> ***Dat is genoeg.***
>
> (Femke van der Laan)

ONZE NIEUWE COÖRDINATOREN

Het jaar 2021…

Er is al veel over gezegd en geschreven: het wordt het jaar van hopen op, van uitzien naar en van verwachten. Dat geldt niet in het minst voor IJsselHospices. Naar verwachting opent IJsselPolder medio 2021 de deuren. IJsselHospices krijgt er vier bedden bij en daarmee nieuwe medewerkers! We zijn blij dat we daarom óók ons team van coördinatoren konden uitbreiden met Jeannette, Nathalie en Anneke. Ze stellen zich graag voor!

Jeannette Roskam
coördinator IJsselOever

Hallo allemaal!

Als ik dit schrijf, staat de kerstboom nog in de kamer en is het nog steeds 2020 - maar niet lang meer. Laten we hopen dat het nieuwe jaar vooral veel gezondheid en geluk zal brengen.

Voor mij zal 2021 in ieder geval veelbelovend zijn, want ik word per 1 april aanstaande de nieuwe coördinator in IJsselOever! Ik neem deze plaats over van Anita, die zich gaat inzetten voor IJsselPolder. Ik kijk enorm uit naar de samenwerking met Birgitta, met de andere coördinatoren, met Els en met alle vrijwilligers!

Ik ben Jeannette Roskam en ik ben 59 jaar. Vanaf mijn zeventiende werk ik al in de gezondheidszorg, waarbij de zorg voor mensen in hun laatste levensfase steeds weer een belangrijke rol heeft gespeeld. De laatste elf, bijna twaalf jaar werkte ik met veel plezier als triagist op de huisartsenpost met de palliatieve zorg als aandachtsgebied.

Ik ben getrouwd met Jan, heb drie volwassen kinderen en sinds oktober ben ik oma van een prachtige kleinzoon. Jan heeft ook drie kinderen en al vijf heerlijke kleinkinderen. Samen hebben we dus een flink gezin! We wonen in Capelle-Schollevaar en genieten van tochtjes in de omgeving op onze elektrische fietsen.

We gaan elkaar vast snel ontmoeten. Ik kan niet wachten om jullie beter te leren kennen!

Jeannette

Mijn naam is Nathalie Jonker, ik ben bijna 44 jaar oud, woon samen met mijn man, drie zoons en dochter in Capelle aan den IJssel.

Na twee en een half jaar met veel plezier als zorgvrijwilliger in IJsselOever gewerkt te hebben, zie ik uit naar mijn nieuwe uitdaging als invalcoördinator in IJsselPolder!

De wens van de bewoners centraal stellen, zorgen dat zij de beste zorg krijgen en daar met z'n allen voor gaan, dát heb ik in IJsselOever mee mogen krijgen.
Het lijkt me mooi om samen met Wendy en Anita te bouwen aan een goede samenwerking in het nieuwe pand en om samen met een team enthousiaste vrijwilligers de toekomstige bewoners te omringen met de liefde en zorg die ze verdienen.

Tot snel, groeten,

Nathalie

Nathalie Jonker
invalcoördinator IJsselPolder

Anneke Boersma
invalcoördinator IJsselThuis

Hallo,

Mijn naam is Anneke Boersma, 42 jaar jong en vanaf 1 april 2021 kom ik als invalcoördinator het team van IJsselThuis versterken.

Ik woon in Nieuwerkerk aan den IJssel met mijn man en drie pubers. Ik ben verpleegkundige en heb ruime ervaring in de gehandicaptenzorg en in het ziekenhuis. Het afgelopen jaar ben ik gestart als vrijwilliger in Hospice IJsselThuis, waar ik heb mogen ervaren wat het 'er zijn' betekent.

In mijn vrije tijd fotografeer en wandel ik graag. Samen met mijn man of alleen zoek ik de mooiste plekjes van ons land. Ook kun je me regelmatig met een boek in de hoek van de bank vinden.

Ik zie er heel erg naar uit om, samen met Liesbeth en Femke, het hospice voor de bewoners en vrijwilligers een fijne plek te laten zijn! Ook kijk ik uit naar de samenwerking met de anderen die verbonden zijn aan IJsselHospices.

Ik hoop jullie snel persoonlijk te ontmoeten en in de komende tijd te leren kennen.
Hartelijke groet,

Anneke

VAN DE VRIENDEN VAN IJSSELOEVER

Door Peter Meulendijk
bestuurslid Vrienden van IJsselOever

Niets doen is geen optie

Ondanks corona hebben we als Vrienden van IJsselOever een geldinzamelingskerstactie opgezet. Samen met Tuinplantencentrum Van der Dussen zijn wij een kerstbomenverkoopactie gestart. Ook nu, net als bij de voorjaarsactie, konden mensen bonnen bestellen via de site waarmee ze een kerstboom of kerststuk konden kopen bij Van der Dussen. Mede door de inzet van PR-vrijwilligster Els Bette-Fluit, die een persbericht heeft verzorgd en social media heeft ingezet, konden we per 1 december starten, nog voor Sinterklaas. Dat liep direct al best aardig. We stimuleerden mensen om een bon cadeau te geven voor de Sint.

Toen kwam de lockdown

Maar toen kwam de lockdown en dat was ronduit desastreus. Hoewel Van der Dussen een buitenkerstmarkt had georganiseerd en open mocht blijven, ging de actie uit als een nachtkaars. Van alle scenario's die we hadden bedacht, was dit wel het slechtst denkbare. Hiermee hadden we echt geen rekening gehouden.

Toch een mooi eindresultaat

Toch is het goed om te vermelden dat we naast de verkochte bonnen ook een aantal spontane giften binnen hebben gekregen, waardoor het eindresultaat de moeite van het werk meer dan waard is gebleken. Met ruim 2500 euro aan opbrengst kunnen we tóch spreken van een geslaagde actie.

U hoort van ons

Zoals gezegd: niks doen is geen optie. Door actief te zijn, kom je weer onder de aandacht van mensen en juist in de decembermaand zijn er altijd momenten waarop men graag iets wil betekenen voor een ander. Door er dan te zijn, maak je meer kans op giften die anders aan een ander goed doel geschonken zouden kunnen worden.
Het stimuleert ons in ieder geval om alvast weer na te denken over een actie die we in het voorjaar kunnen organiseren. U hoort van ons.

NOVEMBER… MAAND VAN HERDENKEN!

November… de maand van de herfst, van afscheid van de zomer. Maar ook: maand van herdenken, van denken aan wat voorbijging en aan van wie je afscheid moest nemen. November is de maand van de liefdevolle herinnering, ook bij Hospice IJsselOever. Voordat corona kwam, hielden we in november een herdenkingsdienst. Dat waren bijzondere momenten. We ontmoetten nabestaanden, hoorden hun verhalen en noemden de namen van hen die ons ontvielen. In november 2020 kon dat niet zó, maar… we herdachten wél. We waren ondanks de afstand nabij: met een woord, een beeld, een gebaar en een lieve groet.

Achterblijven in verbondenheid

Wij die achter zijn gebleven,
blijven met jou verbonden.

Wij die verbonden zijn,
zullen elkaar achterlaten.

Wij die achter moeten laten,
zijn bezorgd om wie achterblijven.

Wij die achterblijven,
denken aan wie voorgingen.

Wie vandaag willen of moeten gaan,
blijven in onze herinnering.

Achterblijven in verbondenheid
is onze bestemming.

Lieve groet,
medewerkers van Hospice IJsselOever

HOOGTIJDAGEN IN DE IJSSELHOSPICES

Elke dag bijzonder

In de IJsselHospices is elke dag bijzonder. We tellen in dagen, niet in jaren. Maar dat wil niet zeggen dat we de hoogtijdagen zomaar voorbij laten gaan. Juist ook die dagen willen we markeren! We willen ze voor onze bewoners en voor hun verwanten laten oplichten, zodat zij ze als onvergetelijk meenemen de toekomst in. Hoe mooi is het dan als er mensen of bedrijven zijn die ons helpen om deze dagen op te luisteren.

Kerststollen, hapjes, oliebollen en kerststukken

Zo waren er dit jaar kerststollen van de firma Stebru uit Nieuwerkerk aan den IJssel. Stebru… het is gewoon een bedrijf dat zich inzet voor bouwprojecten. Niet de grootste, maar dat hoeft ook niet, vertelt hun website. Ze willen wél groots zijn in wat ze doen. En dat maakten ze wat hun gift aan de IJsselHospices betreft in elk geval waar! We proefden letterlijk hun aandacht en betrokkenheid. We werden verder verrast door mooie kersstukken, waarmee een IJsselOever-donateur álle IJsselOever-vrijwilligers bedankte voor hun inzet - gewoon, omdat ze onmisbaar zijn.
Alsof dit alles nog niet genoeg was: er waren ook nog eens heerlijke hapjes tijdens de feestdagen - opnieuw een gift van een donateur!
En op de laatste dag van het memorabele jaar 2020 waren er oliebollen! We ontvingen ze van Maesstede Catering als steun in de rug in deze corona tijd.
Fijn, deze waardering uit de maatschappij. Vaak dragen de vrijwilligers, maar zij worden dus ook gedragen!

PLUK HET LEVEN

Het jaar 2020… we zullen het niet snel vergeten. Het werd het jaar waarin alles anders was dan anders. Wat altijd gewoon leek, werd heel bijzonder. En toch… het was óók een jaar waarin veel 'gewoon' gedaan werd, net als altijd, ook in de IJsselHospices.

Wat goed dat je er was!

Elke dag waren ze er weer: de vrijwilligers die met aandacht, zorg en liefde er wilden zijn voor de bewoners; de mensen die van onze huizen respectvolle bijna-thuis-huizen maakten. Tegen al die vrijwilligers hebben we gezegd: 'Dankjewel! Wat goed dat je er was in dit turbulente jaar! En wat mooi dat je van het schijnbaar gewone in onze huizen iets bijzonders maakte.'

Stukje bij beetje leren vieren

Als dank voor hun inzet ontvingen de vrijwilligers van de hospices de puzzel 'Pluk het leven': omdat 2020 óók het jaar van de huiselijkheid was. En… om stukje bij beetje de kleine momenten in het leven te leren omarmen, te waarderen en te vieren.

Colofon

Deze *Zicht op IJssel* nummer 6 kwam tot stand door de medewerking van:

George Henkes, Liesbeth Disco, Birgitta van Vlaanderen, Peter Meulendijk, Rudy Schoonveld, Jeannette Roskam, Nathalie Jonker, Anneke Boersma, Claire Voûte, Els Imthorn en Els Bette-Fluit

Zicht op IJssel verschijnt drie à vier keer per jaar en wordt verzonden naar alle medewerkers, oud-medewerkers en belangstellenden van de IJsselHospices.